

Abhinayadarpanam by Nandikeshvara

——
नन्दिश्वरविरचितम् अभिनयदर्पणम्

——
Document Information

Text title : abhinayadarpanam

File name : abhinayadarpanam.itx

Category : nAtyashAstra, major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Nandikeshvara

Transliterated by : Ryan Armstrong ryanarm at gmail.com

Proofread by : Ryan Armstrong, Krithi Durbaka

Latest update : February 14, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Abhinayadarpanam by Nandikeshvara

नन्दिकेश्वरविरचितम् अभिनयदर्पणम्

नमस्त्रिया

आङ्गिकं भुवनं यस्य वाचिकं सर्ववाङ्मयम् ।
आढार्यं चन्द्रतारादि तं नुमः सात्त्विकं शिवम् ॥ १ ॥

नाटयोत्पत्तिः

नाट्यवेदं ददौ भरताय यतुर्भुजः ।
ततश्च भरतः सार्धं गन्धर्वाप्सरसां गणैः ॥ २ ॥
नाय नृत्तं तथा नृत्यमर् शम्भोः प्रयुक्तवान् ।
प्रयोगमुद्धृतं स्मृत्या स्वप्रयुक्तं ततो हरः ॥ ३ ॥
तद्गुना स्वगणैराश्रया भरताय न्यदीदृशत् ।
लास्यमस्याग्रतः प्रीत्या पार्वत्या समदीदृशत् ॥ ४ ॥
बुद्ध्वाऽथ तद्गुणं ताऽगोमर्त्यैर्ब्यो मुनयोऽवदन् ।
पार्वती त्वनुशास्ति स्म लास्य बाणान्मज्जामुषाम् ॥ ५ ॥
तथा द्वाख्यतीगोप्यस्ताभिः सौराष्ट्रयोषितः ।
ताभिस्तु तत्तद्देशीयास्तदशिष्यन्त योषितः ॥ ६ ॥
अथ परम्पराप्राप्तमेतत्त्वोके प्रतिष्ठितम् ।

नाट्यप्रशंसा

ऋग्यजुः सामवेदेभ्यो वेदाख्याथर्वणः क्रमात् ॥ ७ ॥
पाठ्यं चाभिनयं गीतं रसान् सङ्गृह्य पद्मजः ।
व्यरीरयच्छास्त्रमिदं धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ ८ ॥

कीर्तिप्रागल्भ्यसौभाग्यवैदध्यां प्रवर्धनम् ।
 औदार्यश्चेर्यघैर्याणां विलासस्य च कारणम् ॥ ८ ॥
 दुःभार्तिशोकनिर्वेदभेदविच्छेदकारणम् ।
 अपि ब्रह्मपरानन्दादिदमभ्यधिकं मतम् ॥ १० ॥
 जडार नारदादीनां चित्तानि कथमन्यथा ।

नटनभेदाः

अेतस्यतुर्विधोपेतं नटनं त्रिविधं स्मृतम् ॥ ११ ॥
 नाट्यं नृत्तं नृत्यमिति मुनिभिर्भरतादिभिः ।

नटनप्रयोगकालः

द्रष्टव्ये नाट्यनृत्ये च पर्वकाले विशेषतः ॥ १२ ॥
 नृत्तं तत्र नरेन्द्रानामभिषेके मङ्गोत्सवे ।
 यात्रायां देवयात्रायां विवाले प्रियसङ्गमे ॥ १३ ॥
 नगराणामगाराणां प्रवेशे पुत्रजन्मनि ।
 शुभार्थिभिः प्रयोक्तव्यं माङ्गल्यं सर्वकर्मभिः ॥ १४ ॥

नाट्यं

नाट्यं तन्नाटकं यैव पूज्यं पूर्वकथायुतम् ।

नृत्तं

भावाभिनयलीनं तु नृत्तमित्यभिधीयते ॥ १५ ॥

नृत्यं

रसभावव्यञ्जनादियुक्तं नृत्यमितीर्यते ।
 अेतन्नृत्यं मङ्गाराजसभायां कल्पयेत् सदा ॥ १६ ॥

सभापतिलक्षणं -

श्रीमान् धीमान् विवेकी वितरणनिपुणो गानविद्याप्रवीणः

सर्वज्ञः कीर्तिशाली सरसगुणयुतो ङावभावेष्वभिज्ञः ।

मात्सर्यद्वेषहीनः प्रकृतिखितसदाचारशीलो दयालु-

धीरो दान्तः कलावानभिनयचतुरोऽसौ सभानायकः स्यात् ॥ १७ ॥

मन्त्रिलक्षणं -

मेधासुस्थिरभाषणगुणपराः श्रीमद्यशोलम्पटा

भावज्ञा गुणदोषभेदनिपुणाः शृङ्गारलीलायुताः ।

मध्यस्था नयकोविदाः सद्दृष्ट्याः सत्पण्डिता भान्ति ते

भाषाभेदविद्यक्षाणाः सुकवयो अस्य प्रभोर्मन्त्रिणः ॥ १८ ॥

सभालक्षणं -

सभाकल्पतरुर्भाति वेदशाभोपञ्जवितः ।

शास्त्रपुष्पसमाकीर्णो विद्ब्रह्मरशोभितः ॥ १९ ॥

सभारयना

अेवंविधः सभानाथः प्राङ्मुખो निविशेन मुदा ।

वर्तेरन् पार्श्वयोस्तस्य कविमन्त्रिसुदुञ्जनाः ॥ २० ॥

तदग्रे नटनं कुर्यात् तत् स्थलं रङ्ग उच्यते ।

रङ्गमध्ये स्थिते पात्रे तत्समीपे नटोत्तमः ॥ २१ ॥

दक्षिणे तालधारी य पार्श्वद्वन्द्वे मृदङ्गकौ ।

तयोर्मध्ये गीतकारी श्रुतिकारस्तदन्तिके ॥ २२ ॥

अेवं तिष्ठेत् कुमेणैव नाट्याद्यौ रङ्गमण्डली ।

पात्रलक्षणं -

तन्वी रूपवती श्यामा पीनोन्नतपयोधरा ॥ २३ ॥

प्रगल्भा सरसा कान्ता कुशला ऋद्धमोक्षयोः ।

विशाललोचिना गीतवाद्यतालानुवर्तिनी ॥ २४ ॥

परार्धभूषासम्पन्ना प्रसन्नमुष्पङ्गुजा ।

अेवंविधगुणोपेता नर्तकी समुदीरिता ॥ २५ ॥

वर्जनीयपात्राणि -

पुष्पाक्षी केशडीना य स्थूलोष्ठी लम्बितस्तनी ।
अतिस्थूलाप्यतिदृशा अत्युष्याप्यतिवामना ॥ २६ ॥

कुब्जा य स्वरडीना य दशैता नाटयवर्जिताः ।

पात्रस्य प्राणाः -

जवः स्थिरत्वं रेखा य भ्रमरी दृष्टिरश्रमः ॥ २७ ॥

मेधा श्रद्धा वयो गीतं पात्रप्राणा दश स्मृताः ।

येवंविधेन पात्रेण नृत्यं कार्यं विधानतः ॥ २८ ॥

किङ्किणीलक्षाणां

सुस्वराश्च सुउपाश्च सूक्ष्मा नक्षत्रदेवताः ।

किङ्किण्यः कांस्यरचिता ऐकैकाङ्गुलिकान्तरम् ॥ २९ ॥

अध्वीयान्नीलसूत्रेण ग्रन्थिभिश्च दृढं पुनः ।

शतद्रयं शतं वापि पादयोर्नाट्यकारिणी ॥ ३० ॥

प्रार्थनादिकं -

विघ्नेशं मुरजाधिपं य गगनं स्तुत्वा मूर्त्तिं प्रार्थयेत्

तत्तद्वाधकदम्भकस्य विधिना पूजाविधामानयेत् ।

आलप्यातिमनोहरान् अलुविधिन् सम्पाद्य भूयस्तथा

गुर्वाज्ञामवलम्ब्य पात्रमुचितं शङ्खगारमेवारभेत् ॥ ३१ ॥

रङ्गाधिदेवतास्तुतिः -

भरतकुलभाग्यकविके भावरसानन्दपरिणताकारे ।

जगदेकमोहनकले जय जय रङ्गाधिदेवते देवि ॥ ३२ ॥

पुष्पाञ्जलिः

विघ्नानां नाशनं कर्तुं भूतानां रक्षणाय य ।

देवानां तुष्टये चापि प्रेक्षकाणां विभूतये ॥ ३३ ॥

श्रेयसे नायकस्यात्र पात्रसंरक्षणाय य ।

आचार्यशिक्षासिद्धार्थं पुष्पाञ्जलिमथारभेत् ॥ ३४ ॥

नाट्यक्रमः

अेवं कृत्वा पूर्वरङ्गं नृत्यं कार्यं ततः परम् ।
नृत्यं गीताभिनयनं भावतालयुतं भवेत् ॥ ३५ ॥
आस्येनालम्भयेद् गीतं उस्तेनार्थं प्रदशयित् ।
यक्षुभ्यां दशयेद् भावं पादाभ्यां तालमाचरेत् ॥ ३६ ॥
यतो उस्तस्ततो दृष्टिर्यतो दृष्टिस्ततो मनः ।
यतो मनस्ततो भावो यतो भावस्ततो रसः ॥ ३७ ॥

अभिनयः

तत्र त्वभिनयश्चैव प्राधान्यमिति कथ्यते ।
आङ्गिको वाचिकस्तद्गदाहार्यः सात्त्विकोऽपरः ॥ ३८ ॥
यतुर्धाभिनयस् -

आङ्गिकाभिनयः

तत्र आङ्गिकोऽङ्गैर्निर्देशितः ।

वाचिकाभिनयः

वाचा विरचितः काव्यनाटकादि तु वाचिकः ॥ ३९ ॥

आहार्याभिनयः

आहार्यो हारकेयूरवेषादिभिरलङ्कृतः ।

सात्त्विकाभिनयः

सात्त्विकः सात्त्विकैर्भावैर्भावज्ञेन विभावितः ॥ ४० ॥
स्तम्भः स्वेदाग्भु रोमाञ्चः स्वरभङ्गोऽथ वेपथुः ।
वैवर्ण्यमश्रु प्रलय छत्यष्टौ सात्त्विकाः स्मृताः ॥ ४१ ॥

आङ्गिकाभिनयसाधनानि

तत्राङ्गिकोऽङ्गप्रत्यङ्गोपाङ्गैस्त्रेधा प्रकाशतः ।

अङ्गानि

अङ्गान्यस्त्र शिरो वक्षः पार्श्वौ कटीतटौ ॥ ४२ ॥

पादाविति षडुक्तानि ग्रीवाभ्यपरे जगुः ॥

प्रत्यङ्गानि

प्रत्यङ्गान्यथ य स्कन्धौ बाहू पृष्ठे तथोदरम् ॥ ४३ ॥

उरु जङ्घे षडित्याहुरपरे मणिभन्धकौ ।

जानुनी कूर्परावेतत् त्रयमध्यधिकं जगुः ॥ ४४ ॥

उपाङ्गानि

ग्रीवा स्याद्युपाङ्गान्तु स्कन्धे अयं जगुर्भुजाः ।

दृष्टिभ्रूपुटताराश्च कपोलौ नासिका उरु ॥ ४५ ॥

अधरो दशना जिह्वा युभुकं वदनं तथा ।

उपाङ्गानि द्वादशैव शिरस्यङ्गान्तरेषु य ॥ ४६ ॥

पार्श्वौगुल्फौ तथाङ्गुल्यः करयोः पाद्योस्तले ।

अेतानि पूर्वशास्त्रानुसारेणोक्तानि वै मया ॥ ४७ ॥

नृत्यमात्रोपयोगीनि कथ्यन्ते लक्षणैः क्मात् ।

अङ्गानां चलनादेव प्रत्यङ्गोपाङ्गयोरपि ॥ ४८ ॥

चलनं प्रभवत्तस्मात् सर्वेषां नात्र लक्षणम् ।

शिरोमेधाः -

सममुद्राद्धितमधोमुष्मालोलितं धुतम् ॥ ४९ ॥

कम्पितं य परावृत्तमुत्क्षिप्तं परिवाहितम् ।

नवधा कथितं शीर्षं नाट्यशास्त्रविशारदैः ॥ ५० ॥

समशिरः -

निश्चलं समभाष्यातं यन्नत्युन्नतिवर्जितम् ।

विनियोगः -

नृत्यारम्भे जपाद्यौ य गर्वे प्राणयकोपयोः ॥ ५१ ॥

स्तम्भने निश्चियत्वे य समशीर्षमुद्गुतम् ।

उद्गाहितशिरः -

उद्गाहितशिरो ज्ञेयमूर्ध्वभागोन्नताननम् ॥ ५२ ॥

विनियोगः -

ध्वजे चन्द्रे य गगने पर्वते व्योमगामिषु ।

तुङ्गवस्तुनि संयोज्यमुद्गाहितशिरो बुधैः ॥ ५३ ॥

अधोमुष्णशिरः -

अधस्तात्रमितं वङ्गमधोमुष्णमितीरितम् ।

विनियोगः -

लज्जाम्पेदप्राणामेषु दुश्चिन्तामूर्छयोस्तथा ॥ ५४ ॥

अधःस्थितार्थनिर्देशे युज्यतेऽम्बुनि मज्जने ।

आलोलितशिरः -

मण्डलाकारमुद्गुन्तमालोलितं शिरो भवेत् ॥ ५५ ॥

विनियोगः -

निद्रोद्धेगग्रडावेशमदमूर्छासु तन्मतम् ।

भ्रमणो विकटोद्गमडास्ये यालोलितं शिरः ॥ ५६ ॥

धुतशिरः -

वामदक्षिणभागेषु यलितं तद्भुतं शिरः ।

विनियोगः -

नास्तीति वचने भूयः पार्श्वदृशावलोकने ॥ ५७ ॥

जनाश्चासे विस्मये य विषादेऽनीप्सिते तथा ।

शीतार्ते ज्वरिते भीते सद्यःपीतासवे तथा ॥ ५८ ॥

युद्धे यत्रे निषेधादावमर्षे स्वाङ्गवीक्षाणो ।

पार्श्वान्ने य तस्योक्तः प्रयोगो भस्तादितिः ॥ ५९ ॥

कम्पितशिरः -

उर्ध्वाधोभागयलितं तच्छिरः कम्पितं भवेत् ।

विनियोगः -

रोषे तिष्ठेति वयने प्रश्ने सङ्ख्योपडूतयोः ॥ ६० ॥

आवाङ्मने तर्जने च कम्पितं विनियुज्यते ।

परावृत्तशिरः -

पराङ्मुभीकृतं शीर्षं परावृत्तमितीरितम् ॥ ६१ ॥

विनियोगः -

तत् कार्यं कोपलज्जादिकृते बङ्गनापसरणे ।

अनादरे कये तूण्यां परावृत्तशिरो भवेत् ॥ ६२ ॥

उत्क्षिप्तशिरः -

पार्श्वोर्ध्वभागयलितमुत्क्षिप्तं कथ्यते शिरः ।

विनियोगः -

गृहाणामगच्छेत्याद्यर्थसूचने परिपोषणे ॥ ६३ ॥

अङ्गीकारे प्रयोक्तव्यमुत्क्षिप्तं नाम शीर्षकम् ।

परिवाहितशिरः -

पार्श्वयोश्चामरमिव तत् येत् परिवाहितम् ॥ ६४ ॥

विनियोगः -

भोडे च विरडे स्तोत्रे सन्तोषे थानुभोदने ।

विचारे च प्रयोक्तव्यं परिवाहितशीर्षकम् ॥ ६५ ॥

दृष्टिभेदाः -

सममालोकितं साथीर्षोडितनिमीलिते ।

उल्लोडितानुवृत्ते च तथा वैवावलोडितम् ॥ ६६ ॥

धृत्यष्टौ दृष्टिभेदाः स्युः कीर्तिताः पूर्वसूरिभिः ।

समदृष्टिः -

वीक्षाणं सुरनारीवत् सानन्दं समवीक्षणम् ॥ ६७ ॥

विनियोगः -

नाट्यारम्भे तुलायां थाप्यन्यचिन्ताविनिश्चये ।

आश्चर्ये देवतारूपे समदृष्टिरुदाहृता ॥ ६८ ॥

आलोकितदृष्टिः -

आलोकितं भवेदाशुभ्रमणं स्फुटवीक्षणम् ।

विनियोगः -

कुलालयङ्गमणो सर्ववस्तुप्रदर्शने ॥ ६९ ॥

याग्ययां य प्रयोक्तव्यमालोकितनिरीक्षणम् ।

साथीदृष्टिः -

स्वस्थाने तिर्यगाकारमपाङ्गवलनं क्मात् ॥ ७० ॥

साथीदृष्टिरिति ज्ञेया नाट्यशास्त्रविशारदैः ।

विनियोगः -

धङ्गिते श्मश्रुसंस्पर्शे शरलक्ष्ये शुके स्मृतौ ॥ ७१ ॥

सूयनायां य कार्याणां नाट्ये साथीनिरीक्षणम् ।

प्रलोकितदृष्टिः -

प्रलोकितं परिज्ञेयं चलनं पार्श्वभागयोः ॥ ७२ ॥

विनियोगः -

उभयोः पार्श्वयोर्वस्तु निर्देशे य प्रसञ्जिते ।

चलने बुद्धिज्ज्ये य प्रलोकितनिरीक्षणम् ॥ ७३ ॥

मोलितदृष्टिः -

दृष्टे रर्धविकाशेन मीलिता दृष्टिरीरिता ।

विनियोगः -

आशीविषे पारवश्ये जपे ध्याने नमस्कृतौ ॥ ७४ ॥

उन्मादे सूक्ष्मदृष्टौ य मीलिता दृष्टिरीरिता ।

उल्लोकितदृष्टिः -

उल्लोकितमिति ज्ञेयमूर्ध्वभागे विलोकनम् ॥ ७५ ॥

विनियोगः -

ध्वजाग्रे गोपुरे देवमण्डले पूर्वजन्मनि ।

औन्नत्ये यन्द्रिकादावयुल्लोकितनिरीक्षणम् ॥ ७६ ॥

अनुवृत्तदृष्टिः -

उर्ध्वाधो वीक्षाणां वेगादनुवृत्तमितीरितम् ।

विनियोगः -

कोपदृष्टौ प्रियामन्त्रे अनुवृत्तनिरीक्षणम् ॥ ७७ ॥

अवलोकितदृष्टिः -

अधस्ताद्दर्शनं यत्तदवलोकितमुख्यते ।

विनियोगः -

छायालोके विचारे य यथायां पठनश्रमे ॥ ७८ ॥

स्वाङ्गावलोकने यानेऽप्यवलोकितमुख्यते ।

ग्रीवाभेदाः -

सुन्दरी य तिरश्चीना तथैव परिवर्तिता ॥ ७९ ॥

प्रकम्पिता य भावज्ञैर्ज्ञेया ग्रीवा यतुर्विधा ।

सुन्दरी ग्रीवा -

तिर्यक् यञ्चलिता ग्रीवा सुन्दरीति निगद्यते ॥ ८० ॥

विनियोगः -

स्नेहारम्भे तथा यत्ने सम्यगर्थे य विस्तृते ।

सरसत्वानुभोद्रे य सा ग्रीवा सुन्दरी मता ॥ ८१ ॥

तिरश्चीना ग्रीवा -

पार्श्वयोरुर्ध्वभागे तु यलिता सर्पयानवत् ।

सा ग्रीवा तु तिरश्चीनेत्युच्यते नाट्यकोविदैः ॥ ८२ ॥

विनियोगः -

स्वङ्गश्रमे सर्पगत्यां तिरश्चीना प्रयुज्यते ।

परिवर्तिता ग्रीवा -

सव्यापसव्यचलिता ग्रीवा यत्रार्धचन्द्रवत् ॥ ८३ ॥

सा ङि नाट्यकलाभिज्ञैर्विज्ञेया परिवर्तिता ।

विनियोगः -

शृङ्गारनटने कान्तकपोलद्वययुग्मने ॥ ८४ ॥

नाट्यतन्त्रविचारज्ञैः प्रयोज्या परिवर्तिता ।

प्रकम्पिता ग्रीवा -

पुरः पश्चात् प्रचलनात् कपोतीकण्ठकम्पवत् ॥ ८५ ॥

प्रकम्पितेति सा ग्रीवा नाट्यशास्त्रे प्रशस्यते ।

विनियोगः -

युष्मदस्मदिति प्रोक्ते देशीनाट्ये विशेषतः ॥ ८६ ॥

दोलायां मणिते चैव प्रयोक्तव्या प्रकम्पिता ।

उस्तभेदाः -

अथेदानीन्तु उस्तानां लक्षणं प्रोच्यते मया ॥ ८७ ॥

असंयुताः संयुताश्च उस्तद्वेधा निरूपिता ।

तत्रासंयुतउस्तानामादौ लक्षणमुच्यते ॥ ८८ ॥

असंयुतउस्ताः -

पताकस्त्रिपताकोऽर्धपताकः कर्तरीमुष्णः ।

मयूराम्बोऽर्धचन्द्रश्च अरालः शुक्रतुण्डकः ॥ ८९ ॥

मुष्टिश्च शिभराभ्यश्च कपित्थः कटकामुष्णः ।

सूची चन्द्रकला पद्मकोशः सर्पशिरस्तथा ॥ ९० ॥

मृगशीर्षः सिंहमुष्णः काङ्गुलश्चालपद्मकः ।

यतुरो भ्रमरश्चैव उंसास्यो उंसापद्मकः ॥ ९१ ॥

शन्देशो मुकुलश्चैव ताम्रयूऽस्त्रिशूलकः ।

धृत्यसंयुतउस्तानामष्टाविंशतिरीरिता ॥ ९२ ॥

पताकउस्तः -

अङ्गुल्यः कुञ्चिताङ्गुष्ठः संश्लिष्टाः प्रसृता यद्वि ।

स पताककरः प्रोक्तो नृत्यकर्मविशारदैः ॥ ९३ ॥

विनियोगः -

नाट्यारम्भे वारिवाले वने वस्तुनिषेधने ।

कुचस्थले निशायां च नद्याममरमण्डले ॥ ९४ ॥

तुरङ्गे भाण्डने वायौ शयने गमनोधमे ।

प्रतापे च प्रसादे च चन्द्रिकायां घनातपे ॥ ९५ ॥

कवाटपाटने सप्तविभक्त्यर्थे तुरङ्गके ।

वीथिप्रवेशभावेऽपि समत्वे चाङ्गरागके ॥ ९६ ॥

आत्मार्थे शपथे यापि तूष्णीम्भावनिर्देशने ।

तालपत्रे च भेदे च द्रव्यादिस्पर्शने तथा ॥ ९७ ॥

आशीर्वादिङ्कियायां च नृपश्रेष्ठस्य भावने ।

तत्र तत्रेति वचने सिन्धौ च सुकृतिक्रमे ॥ ९८ ॥

सम्भोधने पुरोगेऽपि भङ्गपुत्रस्य धारणे ।

भासे संवत्सरे वर्षदिने सम्मार्जने तथा ॥ ८८ ॥

अेवमर्थेषु युज्यन्ते पताकडस्तभावनाः ।

त्रिपताकडस्तः -

स अेव त्रिपताकः स्याद्भङ्गितानामिकाङ्गुलिः ॥ १०० ॥

विनियोगः -

भङ्गुटे वृक्षभावेषु वज्रे तद्भ्रवासावे ।

केतकीकुसुमे दीपे वह्निज्वाला विजृम्भने ॥ १०१ ॥

कपोते पत्रलेभायां बाणार्थे परिवर्तने ।

युज्यते त्रिपताकोऽयं कथितो भस्मतोत्तमैः ॥ १०२ ॥

अर्धपताकडस्तः -

त्रिपताके कनिष्ठा येद् वङ्गिताऽर्धपताकिका ।

विनियोगः -

पल्लवे कृलके तीरे उभयोरिति वायके ॥ १०३ ॥

ककये छुरिकायां य ध्वजे गोपुरशङ्खयोः ।

युज्यतेऽर्धपताकोऽयं तत्तत्कर्मप्रयोगके ॥ १०४ ॥

कर्तरीमुषडस्तः -

अस्यैव यापि डस्तस्य तर्जनी य कनिष्ठिका ।

बलिः प्रसारिते द्वे य स करः कर्तरीमुषः ॥ १०५ ॥

विनियोगः -

स्त्रीपुंसयोस्तु विश्वेषे विपर्यासपटेऽपि वा ।

लुण्ठने नयनान्ते य मरणे भेदभावने ॥ १०६ ॥

विद्युदर्थेऽप्येकशय्याविरले पतने तथा ।

लतायां युज्यते यस्तु स करः कर्तरीमुषः ॥ १०७ ॥

मयूरडस्तः -

अस्मिन्नामिकाङ्गुष्ठौ श्विष्टौ यान्याः प्रसारिताः ।

मयूरडस्तः कथितः करटीकाविद्यक्षाणैः ॥ १०८ ॥

विनियोगः -

मयूरास्ये लतायां य शङ्कुने वमने तथा ।

अलकस्थापनयने ललाटतिलकेषु च ॥ १०८ ॥

नद्युदकस्य निक्षेपे शास्त्रवादे प्रसिद्धके ।

अेवमर्थेषु युज्यन्ते मयूरकरभावनाः ॥ ११० ॥

अर्धचन्द्रस्तः -

अर्धचन्द्रकरः सोऽयं पताकेऽङ्गुष्ठसारणात् ।

विनियोगः -

चन्द्रे कृष्णाष्टमीभाजि गललस्तार्थकेऽपि च ॥ १११ ॥

मल्लायुधे देवतानामभिषेचनकर्मणि ।

भुक्पात्रे चोद्भवे कट्यां चिन्तायामात्मवाचके ॥ ११२ ॥

ध्याने च प्रार्थने यापि अङ्गानां स्पशने तथा ।

प्राकृतानां नमस्कारे अर्धचन्द्रो नियुज्यते ॥ ११३ ॥

अरालस्तः -

पताके तर्जनी वङ्गा नाम्ना सोऽयमरालकः ।

विनियोगः -

विषाधामृतपानेषु प्रयाङ्गपवनेऽपि च ॥ ११४ ॥

शुकतुण्डस्तः -

अस्मिन्ननामिका वङ्गा शुकतुण्डकरो भवेत् ।

विनियोगः -

बाणप्रयोगे कुन्तार्ये वाऽऽलयस्य स्मृतिङ्कमे ॥ ११५ ॥

मर्मोत्थामुत्राभावेषु शुकतुण्डो नियुज्यते ।

मुष्टिस्तः -

मेलनाङ्गुलीनाञ्च कुञ्चितानां तलान्तरे ॥ ११६ ॥

अङ्गुष्ठश्चोपरियुतो मुष्टिस्तोऽयमीर्यते ।

विनियोगः -

स्थिरे क्यग्रले दाह्येय वस्त्वादीनां च धारणे ॥ ११७ ॥

मल्लानां युद्धभावेऽपि मुष्टिस्तोऽयमिष्यते ।

शिपरस्तः -

येन्मुष्टिशन्नताङ्गुष्ठः स अेव शिपरः करः ॥ ११८ ॥

विनियोगः -

मदने कार्मुके स्तम्भे निश्चये पितृकर्मणि ।
ओष्ठेप्रविष्टरूपे च रदने प्रश्रमावने ॥ ११८ ॥
विङ्गे नास्तीति वचने स्मरणोऽभिनयान्तिके ।
कटिबन्धाकर्षणे च परिरम्भविधिक्षमे ॥ १२० ॥
घण्टानिनादे शिषरो युज्यते भरतादितिः ।
कपित्थउस्तः -
अङ्गुष्ठमूर्ध्निशिषरो वङ्किता यदि तर्जनी ॥ १२१ ॥
कपित्थाप्यः करः सोऽयं कीर्तितो नृत्तकोविटैः ।
विनियोगः -
लक्ष्यां शैव सरस्वत्यां नटानां तालधारणे ॥ १२२ ॥
गोदोहनेऽध्यञ्जने च लीलाकुसुमधारणे ।
शेलाग्यलादिग्रहणे पटस्थैवावगुण्ठने ॥ १२३ ॥
धूपदीपार्थने यापि कपित्थः सम्प्रयुज्यते ।
कटकामुण्डस्तः -
कपित्थे तर्जनी शोर्ध्वमुच्छ्रिताङ्गुष्ठमध्यमा ॥ १२४ ॥
कटकामुण्डस्तोऽयं कीर्तितो भरतागमैः ।
विनियोगः -
कुसुमावयये मुक्तास्रगदाभ्यां धारणे तथा ॥ १२५ ॥
शरमध्याकर्षणे च नागल्लीप्रदानके ।
कस्तूरिकादिवस्तूनां पेषणे गन्धवासने ॥ १२६ ॥
वचने दृष्टिभावेऽपि कटकामुण्डे ष्यते ।
सूयीउस्तः -
उर्ध्वप्रसारिता यत्र कटकामुण्डतर्जनी ॥ १२७ ॥
सूयीउस्तः स विज्ञेयो भरतागमकोविटैः ।
विनियोगः -
ओकार्थेऽपि परब्रह्मभावनायां शतेऽपि च ॥ १२८ ॥
स्वौ नगर्यां लोकार्थे तथेति वचनेऽपि च ।
यच्छब्देऽपि तच्छब्दं विज्जनार्थेऽपि तर्जने ॥ १२९ ॥

काश्ये शलाके वपुषि आश्वर्ये वेणुभावने ।
छत्रे समर्थे पाणौ य रोमाल्यां भेरीवाधने ॥ १३० ॥

कुलालयक्रमणो रथाङ्गमण्डले तथा ।
विवेचने दिनान्ते य सूयीलस्तः प्रकीर्तितः ॥ १३१ ॥

यन्द्रकलालस्तः -

सूय्यामङ्गुष्ठमोक्षे तु करश्चन्द्रकला भवेत् ।

विनियोगः -

यन्द्रे भुजे य प्रादेशे तन्मात्राकारवस्तुनि ॥ १३२ ॥

शिवस्य मुकुटे गङ्गानद्यां य लगुडेऽपि य ।
शेषां यन्द्रकला यैव विनियोज्या विधीयते ॥ १३३ ॥

पद्मकोशलस्तः -

अङ्गुल्यो विरला किञ्चित् कुञ्चितास्तलनिम्नगाः ।

पद्मकोशाभिधो लस्तस्तन्निद्रुपाणमुच्यते ॥ १३४ ॥

विनियोगः -

कृले भिल्वकपित्थाद्यौ स्त्रीणां य कुचकुम्भयोः ।

आवर्ते कन्दुके स्थाल्यां भोजने पुष्पकोरके ॥ १३५ ॥

सलकारकृले पुष्पवर्षे मञ्जरिकादिषु ।

जपाकुसुमभावे य घण्टारूपे विधानके ॥ १३६ ॥

वल्मीके कमलेऽप्यण्डे पद्मकोशो विधीयते ।

सर्पशीर्षलस्तः -

पताका नमिताया येत् सर्पशीर्षकरो भवेत् ॥ १३७ ॥

विनियोगः -

यन्द्रे भुजगे मन्द्रे प्रोक्षणे पोषणदिषु ।

देवस्योदकदानेषु आस्फाले गजकुम्भयोः ॥ १३८ ॥

भुजस्थाने मल्लानां तु युज्यते सर्पशीर्षकः ।

मृगशीर्षलस्तः -

अस्मिन् कनिष्ठिकाङ्गुष्ठे प्रसृते मृगशीर्षकः ॥ १३९ ॥

विनियोगः -

स्त्रीणांमर्धे कपोले य यङ्मर्यादयोरपि ।

भीत्यां विवाहे नेपथ्ये आह्वाने च त्रिपुण्ड्रके ॥ १४० ॥

मृगभुजे रङ्गमल्ल्यां पादसंवाहने तथा ।

सर्वस्वे मिलने काममन्दिरे छत्रधारणे ॥ १४१ ॥

सञ्चारे च प्रियाह्वाने युज्यते मृगशीर्षकः ।

सिंहमुभलस्तः -

मध्यमानामिकाग्राभ्यामङ्गुष्ठो मिश्रितो यद्वि ॥ १४२ ॥

शेषौ प्रसारितौ यत्र स सिंहास्यकरो भवेत् ।

विनियोगः -

डोमे शशे गजे दर्भयलने पद्मदामनि ॥ १४३ ॥

सिंहानने वैधपाके शोधने सम्प्रयुज्यते ।

काङ्गुललस्तः -

पद्मकोशोऽनामिका येनम्रा काङ्गुललस्तकः ॥ १४४ ॥

धुतशिरः -

लङ्कुयस्य हृले बालकिङ्कियां घण्टिकार्थके ।

यकोरे कमुके बालकुये कल्लारके तथा ॥ १४५ ॥

यातके नालिकेरे च काङ्गुलो युज्यते करः ।

अलपद्मलस्तः -

कनिष्ठाया वङ्किताश्च विरलाश्चालपद्मकः ॥ १४६ ॥

विनियोगः -

विक्रयाञ्जे कपित्थादिकृले यावर्तके कुये ।

विरले मुकुटे पूर्णयन्त्रे सौन्दर्यभावने ॥ १४७ ॥

धम्मिल्ले चन्द्रशालायां ग्रामे योद्धृतकोपयोः ।

तटाके शकटे चक्रवाके कलकलारवे ॥ १४८ ॥

श्वाधने सोऽलपद्मश्च कीर्तितो भरतागमे ।

यतुरलस्तः -

तर्जन्याद्यास्तत्र श्लिष्टाः कनिष्ठा प्रसृता यद्वि ॥ १४९ ॥

अङ्गुष्ठोऽनामिकामूले तिर्यक् येय्यतुरः करः ।

विनियोगः -

कस्तूर्यां किञ्चिदर्थं च स्वर्णं ताम्रे च लोहके ॥ १५० ॥

आर्द्रं भेदे रसास्वादे लोचने वर्णभेदने ।
 प्रमाणे सारसे मन्दगमने शकलीकृते ॥ १५१ ॥
 आनने धृततैलाद्यौ युज्यते यतुरः करः ।
 भ्रमरहस्तः -
 मध्यमाङ्गुष्ठसंयोगे तर्जनी वडिताकृतिः ॥ १५२ ॥
 शेषाः प्रसारिताश्चासौ भ्रमराभिधहस्तकः ।
 विनियोगः -
 भ्रमरे यं शुद्धे पक्षे सारसे कोडिलादिषु ॥ १५३ ॥
 भ्रमराप्यश्च हस्तोऽयं कीर्तितो भरतागमे ।
 हंसास्यहस्तः -
 मध्यमाद्यास्त्रयोऽङ्गुल्यः प्रसृता विरला यद्वि ॥ १५४ ॥
 तर्जन्यङ्गुष्ठसंश्लेषात् करो हंसात्यको भवेत् ।
 विनियोगः -
 माङ्गुल्ये सूत्रभन्धे यं उपदेशविनिश्चये ॥ १५५ ॥
 रोमाग्रे भौक्तिकाद्यौ यं दीपवर्तिप्रसारणे ।
 निकषे मल्लिकाद्यौ यं चित्रे तल्ले भने तथा ॥ १५६ ॥
 हंशे यं जलभन्धे यं हंसास्यो युज्यते करः ।
 हंसपक्षहस्तः -
 सर्पशीर्षकरे सम्यक् कनिष्ठा प्रसृता यद्वि ॥ १५७ ॥
 हंसपक्षः करः सोऽयं तन्निरूपणामुच्यते ।
 विनियोगः -
 षट्सङ्ख्यायां सेतुभन्धे नभरेष्वाङ्गुले तथा ॥ १५८ ॥
 पिधाने हंसपक्षोऽयं कथितो भरतागमे ।
 सन्दंशस्तः -
 पुनः पुनः पद्मकोशः संश्लिष्टो विरलो यद्वि ॥ १५९ ॥
 सन्दंशाभिधहस्तोऽयं कीर्तितो नृत्यकोविदैः ।
 विनियोगः -
 उदरे वलिदाने यं व्रणे कीटे मलाभये ॥ १६० ॥

अर्थने पञ्चसङ्ख्यायां सन्दशाभ्यो नियुज्यते ।

मुकुलउस्तः -

अङ्गुलोपञ्चकं यैव मेलयित्वा प्रदर्शने ॥ १६१ ॥

मुकुलाभिधउस्तोऽयं कीर्त्यते भरतागमे ।

कुमुटे भोजने पञ्चबाणो मुद्रादिधारणो ॥ १६२ ॥

नाभौ य कदलीपुष्पो युज्यते मुकुलः करः ।

ताम्रयूऽस्तः -

मुकुले ताम्रयूः स्यात्तर्जनी वङ्किता यदि ॥ १६३ ॥

विनियोगः -

कुक्कुटाद्यौ वडे काडे उष्ट्रे वत्सो य लेपने ।

युज्यते ताम्रयूऽभ्यः करो भरतवेदिभिः ॥ १६४ ॥

त्रिशूलउस्तः -

निकुञ्चनयुताङ्गुष्ठकनिष्ठस्तु त्रिशूलकः ।

विनियोगः -

विल्वपत्रे त्रित्वयुक्तो त्रिशूलकर हरितः ॥ १६५ ॥

व्याघ्रउस्तः -

कनिष्ठाङ्गुष्ठनमने मृगशीर्षकरे तथा ।

व्याघ्रउस्तः स विज्ञेयो भरतागमकोविदैः ॥ १६६ ॥

विनियोगः -

व्याघ्रे भेडे मर्कटे य शुक्लौ संयुज्यते करः ।

अर्धसूचीउस्तः -

कपित्थे तर्जनी ऋर्ध्वसारणो त्वर्धसूचिकः ॥ १६७ ॥

विनियोगः -

अङ्गुरे पक्षिशावाद्यौ भृलङ्कीटे नियुज्यते ।

कटकउस्तः -

सन्दंशोऽप्युर्ध्वभागे तु मध्यमानामिकाव्यया ॥ १६८ ॥

... .. कटको उस्त उच्यते ।

विनियोगः -

अेतस्य विनियोगस्तु दर्शने ॥ १६९ ॥

आह्वानभावयलने ।

पल्लिडस्तः -

मयूरे तर्जनीपृष्ठो मध्यमेन युतो यदि ॥ १७० ॥

पल्लिडस्तः स विज्ञेयः पल्लवाथै विनियुज्यते ।

अभिनयवशादेषां संयुतत्वं प्रकीर्तितम् ॥ १७१ ॥

मार्गप्रदर्शनं तेषां क्माल्लक्ष्यानुसारतः ।

संयुतडस्ताः -

अञ्जलिश्च कपोतश्च कर्कटः स्वस्तिकस्तथा ॥ १७२ ॥

डोलाडस्तः पुष्पपुट उत्सङ्गः शिवविङ्गकः ।

कटकावर्धनश्चैव कर्तरीस्वस्तिकस्तथा ॥ १७३ ॥

शकटं शङ्खचक्रं च सम्पुटः पाशकीलकौ ।

मत्स्यः कूर्मा वराहश्च गरुडो नागबन्धकः ॥ १७४ ॥

भट्टा भेरुण्ड इत्येते सङ्ख्याता संयुताः कराः ।

त्रयोविंशतिरित्युक्ताः पूर्वगैर्भरतादिभिः ॥ १७५ ॥

अञ्जलिडस्तः -

पताकातलथोर्योगादञ्जलिः कर इरितः ।

विनियोगः -

देवतागुरुविप्राणां नमस्कारेष्वनुकमात् ॥ १७६ ॥

कार्यः शिरोमुपोरस्थो विनियोगेऽञ्जलिबुधैः ।

कपोतडस्तः -

कपोतोऽसौ करो यत्र श्लिष्टाऽऽमूलाग्रपार्श्वकः ॥ १७७ ॥

विनियोगः -

प्रणामे गुरुसम्भाषे विनयाङ्गीकृतेष्वयम् ।

कर्कटडस्तः -

अन्योन्यस्थान्तरे यत्राङ्गुल्यो निःसृत्य डस्तयोः ॥ १७८ ॥

अन्तर्भङ्गिर्वा वर्तन्ते कर्कटः सोऽभिधीयते ।

विनियोगः -

समूहागमने तुन्ददशनि शङ्खपूरणे ॥ १७९ ॥

अङ्गानां मोटने शापोन्नमने च नियुज्यते ।

स्वस्तिकुलस्तः -

पताकयोः सन्नियुक्तः करयोर्मणिबन्धयोः ॥ १८० ॥

संयोगेन स्वस्तिकाभ्यो मकरे विनियुज्यते ।

ओलाहस्तः -

पताक उरुदेशस्थे ओलाहस्तोऽयमिष्यते ॥ १८१ ॥

विनियोगः -

नाट्यारम्भे प्रयोक्तव्यं इति नाट्यविदो विदुः ।

पुष्पपुटहस्तः -

संश्लिष्टकरयोः सर्पशीर्षः पुष्पपुटः करः ॥ १८२ ॥

विनियोगः -

नीराजनाविधौ वारिकुलादिग्राहणेऽपि य ।

सध्याम्बयैदाने य मन्त्रपुष्पे य युज्यते ॥ १८३ ॥

उत्सङ्गहस्तः -

आन्योन्यबाहुदेशस्थौ मृगशीर्षकरौ यद्वि ।

उत्सङ्गहस्तः स ज्ञेयो भरतागमवेदिभिः ॥ १८४ ॥

विनियोगः -

आलिङ्गने य लज्जयामङ्गदादिप्रदर्शने ।

बालानां शिक्षाज्ञे यायमुत्सङ्गो युज्यते करः ॥ १८५ ॥

शिवलिङ्गहस्तः -

वामेऽर्धचन्द्रो विन्यस्तः शिपरः शिवलिङ्गकः ।

विनियोगः -

विनियोगस्तु तस्यैव शिवलिङ्गस्य दर्शने ॥ १८६ ॥

कटकवर्धनहस्तः -

कटकाम्बुभयोः पाण्योः स्वस्तिको मणिबन्धयोः ।

कटकवर्धनाभ्यः स्यादिति नाट्यविदो विदुः ॥ १८७ ॥

विनियोगः -

पट्टाभिषेके पूजायां विवाहादिषु युज्यते ।

कर्तरीस्वस्तिकहस्तः -

कर्तरीस्वस्तिकाकारा कर्तरीस्वस्तिको भवेत् ॥ १८८ ॥

विनियोगः -

शाभासु याद्रिशिभरे वृक्षेषु च नियुज्यते ।

शकटउस्तः -

भ्रमरे मध्यमाङ्गुष्ठप्रसारस्थकटो भवेत् ॥ १८९ ॥

विनियोगः -

राक्षसाभिनये प्रायः शकटो विनियुज्यते ।

शङ्खउस्तः -

शिभरान्तर्गताङ्गुष्ठ एतराङ्गुष्ठसङ्गतः ॥ १९० ॥

तर्जन्या युत अश्लिष्टः शङ्खउस्तः प्रकीर्तितः ।

विनियोगः -

शङ्खादिषु प्रयोज्योऽयमित्याहुर्भरतादयः ॥ १९१ ॥

चक्रउस्तः -

यत्रार्धचन्द्रौ तिर्यग्यावन्योन्यतलसंस्पृशौ ।

चक्रउस्तः स विज्ञेयश्चकार्ये विनियुज्यते ॥ १९२ ॥

सम्पुटउस्तः -

कुञ्चित्ताङ्गुलयश्चक्रे प्रोक्तः सम्पुटउस्तकः ।

विनियोगः -

वस्त्रास्थाद्ये सम्पुटे च सम्पुटः करे हरितः ॥ १९३ ॥

पाशउस्तः -

सूत्र्यां निकुञ्चिते श्लिष्टे तर्जन्यौ पाशे हरितः ।

विनियोगः -

अन्योन्यकलले पाशे शङ्खलायां नियुज्यते ॥ १९४ ॥

कीलकउस्तः -

कनिष्ठे कुञ्चिते श्लिष्टे मृगशीर्षस्तु कीलकः ।

विनियोगः -

स्नेहे नर्मानुलापे च कीलको विनियुज्यते ॥ १९५ ॥

मत्स्यउस्तः -

करपृष्ठोपरि न्यस्तो यत्र उस्तस्त्वधोमुषः ।

किञ्चित्प्रसारिताङ्गुष्ठकनिष्ठो मत्स्यनामकः ॥ १९६ ॥

विनियोगः -

अेतस्य विनियोगस्तु सम्मतो मत्स्यदर्शने ।

कूर्मउदस्तः -

कुञ्चिताग्राङ्गुलिश्चक्रे त्यक्ताङ्गुष्ठकनिष्ठकः ॥ १९७ ॥

कूर्मउदस्तः स विज्ञेयः कूर्मार्थे विनियुज्यते ।

वराहउदस्तः -

मृगशीर्षे त्वन्यतरे स्वोपर्येकः स्थिते यद्वि ॥ १९८ ॥

कनिष्ठाङ्गुष्ठयोर्योगाद्भ्रालकः षडङ्गुष्ठकः ।

विनियोगः -

अेतस्य विनियोगः स्याद्भ्रालकप्रदर्शने ॥ १९९ ॥

गरुडउदस्तः -

तिर्यक्तलस्थितावर्धयन्द्रावङ्गुष्ठयोगतः ।

गरुडउदस्त अस्तु षट्याङ्गुष्ठकार्ये नियुज्यते ॥ २०० ॥

नागबन्धउदस्तः -

सर्पशीर्षस्वस्तिकञ्च नागबन्धे षडङ्गुष्ठकः ।

विनियोगः -

अेतस्य विनियोगस्तु नागबन्धे षडङ्गुष्ठकः ॥ २०१ ॥

अट्टाउदस्तः -

यतुरे यतुरे न्यस्य तर्जन्यङ्गुष्ठमोक्षतः ।

अट्टाउदस्तो भवेदेष अट्टाशिषिकयोः स्मृतः ॥ २०२ ॥

भेरुउदस्तः -

मणिबन्धे कपित्थाभ्यां भेरुउदस्तः षडङ्गुष्ठकः ।

विनियोगः -

भेरुउदे पक्षिदम्पत्योर्भेरुउदो युज्यते कः ॥ २०३ ॥

द्वेवउदस्ताः -

अथात्र अक्षरुद्रादिद्वेवताभिनयकमात् ।

मूर्तिभेदेन ये उदस्तास्तेषां लक्षणमुच्यते ॥ २०४ ॥

अक्षरुद्रउदस्तः -

अक्षरुद्राश्चतुरो वामे उदस्तास्यो दक्षिणे कः ।

ईश्वरउस्तः -

शम्भोवामे मृगशीर्षस्त्रिपताकस्तु दक्षिणे ॥ २०५ ॥

विष्णुउस्तः -

उस्ताभ्यां त्रिपताकस्तु विष्णुउस्तः स कीर्तितः ।

सरस्वतीउस्तः -

सूयीकृते दक्षिणे च वामे यांससमकृतौ ॥ २०६ ॥

कपित्थकेऽपि भारत्याः कर स्यादिति सम्मतः ।

पार्वतीउस्तः -

उर्ध्वाधः प्रसूतावर्धयन्द्राण्यौ वामदक्षिणौ ॥ २०७ ॥

अभयो वरदश्चैव पार्वत्या कर ईरितः ।

लक्ष्मीउस्तः -

अंसोपकण्ठे उस्ताभ्यां कपित्थस्तु श्रियः करः ॥ २०८ ॥

विनायकउस्तः -

उरोगताभ्यां उस्ताभ्यां कपित्थो विघ्नराट् करः ।

षण्मुभउस्तः -

वामे करे त्रिशूलञ्च शिखरो दक्षिणे करे ॥ २०९ ॥

उर्ध्वं गते षण्मुभस्य उस्तः स्यादिति कीर्तितः -

मन्मथउस्तः -

वामे करे तु शिखरो दक्षिणे कटकामुभः ॥ २१० ॥

मन्मथस्य करः प्रोक्तो नाट्यशास्त्रार्थकोविदैः ।

ईन्द्रउस्तः -

त्रिपताकः स्वस्तिकश्च शङ्कउस्तः प्रकीर्तितः ॥ २११ ॥

अग्निउस्तः -

त्रिपताको दक्षिणे तु वामे काङ्गुलउस्तकः ।

अग्निउस्तः स विज्ञेयो नाट्यशास्त्रविशारदैः ॥ २१२ ॥

यमउस्तः -

वामे पाशं दक्षिणे तु सूयी यमकरः स्मृतः ।

निरृतिउस्तः -

भङ्गा च शकटश्चैव कीर्तितो निरृतेः करः ॥ २१३ ॥

वरुणोऽस्तः -

पताको दक्षिणे वामे शिखरो वारुणः करः ।

युद्धस्तः -

अरावो दक्षिणे उस्ते वामे आर्धपताकिका ॥ २१४ ॥

धृता येद्वायुदेवस्य कर इत्युधीयते ।

कुवेरुऽस्तः -

वामे पद्मं दक्षिणे तु गदा यक्षपतेः करः ॥ २१५ ॥

दशावतारोऽस्ताः -

मत्स्यावतारुऽस्तः -

मत्स्युऽस्तं दर्शयित्वा ततः स्कन्धसमौ करौ ।

धृतो मत्स्यावतारस्य उस्त इत्यभिधीयते ॥ २१६ ॥

कूर्मावतारुऽस्तः -

कूर्मुऽस्तं दर्शयित्वा ततः स्कन्धसमौ करौ ।

धृतौ कूर्मावतारस्य उस्त इत्यभिधीयते ॥ २१७ ॥

वराडावतारुऽस्तः -

दर्शयित्वा वराडं तु कटिपार्श्वसमौ करौ ।

धृता वराडावतारस्य देवस्य कर इष्यते ॥ २१८ ॥

नृसिंहावतारुऽस्तः -

वामे सिंहुमुपं धृत्वा दक्षिणे त्रिपताकिका ।

नरसिंहावतारस्य उस्त इत्युच्यते बुधैः ॥ २१९ ॥

वामनावतारुऽस्तः -

उर्ध्वाधो धृतमुष्टिभ्यां सव्यान्वाभ्यां यद्वि स्थितः ।

स वामनावतारस्य उस्त इत्यभिधीयते ॥ २२० ॥

अरशुरामावतारुऽस्तः -

वामं कटितटे न्यस्य दक्षिणेऽर्धपताकिका ।

धृता परशुरामस्य उस्त इत्यभिधीयते ॥ २२१ ॥

रामयन्द्रावतारुऽस्तः -

कपित्थो दक्षिणे उस्ते वामे तु शिखरः करः ।

उर्ध्वं धृतो रामयन्द्रुऽस्त इत्युच्यते बुधैः ॥ २२२ ॥

अलरामावतारउस्तः -

पताको दक्षिणे उस्ते मुष्टिर्वात्मकरे तथा ।

अलरामावतारस्य उस्त एत्युच्यते बुधैः ॥ २२३ ॥

कृष्णावतारउस्तः -

मृगशीर्षे तु उस्ताभ्यामन्योन्याभिमुपे कृते ।

आस्थोपकण्ठे कृष्णस्य उस्त एत्युच्यते बुधैः ॥ २२४ ॥

कल्ङ्क्यवतारउस्तः -

पताको दक्षिणे वामे त्रिपताकः करो धृतः ।

कल्ङ्क्याभ्यस्यावतारस्य उस्त एत्यभिधीयते ॥ २२५ ॥

अथ तत्तज्जतीयउस्ताः -

राक्षसउस्तः -

मुपे कराभ्यां शकटौ राक्षसानां करः स्मृतः ।

ब्राह्मणउस्तः -

कराभ्यां शिभरं धृत्वा यज्ञसूत्रस्य सूत्रे ॥ २२६ ॥

दक्षिणेन कृते तिर्यग् ब्राह्मणानां करः स्मृतः ।

क्षत्रियउस्तः -

वामेन शिभरं तिर्यग् धृत्वा न्येन पताकिका ॥ २२७ ॥

धृता यदि क्षत्रियाणां उस्त एत्यभिधीयते ।

वैश्यउस्तः -

करे वामे तु उंसास्थो दक्षिणे कटकामुपः ॥ २२८ ॥

वश्यउस्तोऽयमाभ्यातो मुनिभिर्भरतादिभिः ।

शूद्रउस्तः -

वामे तु शिभरं धृत्वा दक्षिणे मृगशीर्षकः ॥ २२९ ॥

शूद्रउस्तः स विज्ञेयो मुनिभिर्भरतादिभिः ।

यदष्टादशजातीनां कर्म तेन कराः स्मृताः ॥ २३० ॥

तत्तद्देशजानामपि अेवमुख्यं बुधोत्तमैः ।

बान्धवउस्ताः -

दम्पतिउस्तः -

वामे तु शिभरं धृत्वा दक्षिणे मृगशीर्षकः ॥ २३१ ॥

धृतः स्त्रीपुंसयोर्दस्तः प्यातो भरतकोविदैः ।

मातृदस्तः -

वामे दस्तेऽर्धयन्द्रश्च सन्देशो दक्षिणो करे ॥ २३२ ॥

आवर्तयित्वा जठरे वामदस्तं ततः परम् ।

स्त्रियाः करो धृतो मातृदस्त इत्युच्यते बुधैः ॥ २३३ ॥

विनियोगः -

जनन्यां य दुमार्यां य मातृदस्तो नियुज्यते ।

पितृदस्तः -

अतस्मिन् मातृदस्ते तु शिषरे दक्षिणेन तु ॥ २३४ ॥

धृते सति पितृदस्त इत्याप्यातो मनीषिभिः ।

विनियोगः -

अयं दस्तस्तु जनके जामातरि य युज्यते ॥ २३५ ॥

श्वश्रूदस्तः -

विन्यस्य कण्ठे उंसास्यं सन्देशं दक्षिणो करे ।

उदरे य परामृश्य वामदस्तं ततः परम् ॥ २३६ ॥

स्त्रियाः करो धृतः श्वश्रूदस्तस्तस्यां नियुज्यते ।

श्वशुरदस्तः -

अतस्यान्ते तु दस्तस्य शिषरो दक्षिणो यदि ॥ २३७ ॥

धृतश्च श्वशुरस्यायं दस्त इत्युच्यते बुधैः ।

भर्तृभ्रातृदस्तः -

वामे तु शिषरं धृत्वा पार्श्वयोः कर्तरीमुष्णः ॥ २३८ ॥

धृतो दक्षिणदस्तेन भर्तृभ्रातृकरः स्मृतः ।

ननान्दृदस्तः -

अन्ते त्वेतस्य दस्तस्य स्त्रीदस्तो दक्षिणो करे ॥ २३९ ॥

धृतो ननान्दृदस्तः स्यादिति नाट्यविदां मतम् ।

ज्येष्ठकनिष्ठभ्रातृदस्तः -

मयूरदस्तः पुरतः पार्श्वभागे य दर्शितः ॥ २४० ॥

ज्येष्ठभ्रातुः कनिष्ठस्याप्ययं दस्त इति स्मृतः ।

पुत्रदस्तः -

सन्दंशमुदरे न्यस्य भ्रामयित्वा ततः परम् ॥ २४१ ॥

धृतो वामेन शिभरं पुत्रुडस्तः प्रकीर्तितः ।

न्याडस्तः -

अेतदन्ते दक्षिणेन स्त्रीडस्तश्च धृतो यद्वि ॥ २४२ ॥

स्नुषाडस्त इति ध्यातो भरतागमकोविदैः ।

सपत्नीडस्तः -

दर्शयित्वा पाशाडस्तं कराभ्यां स्त्रीकरावुभौ ॥ २४३ ॥

धृतौ सपत्नीडस्तः स्यादिति भावविदो विदुः ।

नृत्तडस्तानां गतयः -

भवन्ति नृत्तडस्तानां गतयः पञ्चधा भुवि ॥ २४४ ॥

उर्ध्वाऽधरोत्तरा प्राची दक्षिणा येति विश्रुता ।

यथा स्यात् पादविन्यास्तथैव करयोरपि ॥ २४५ ॥

वामाङ्गभागे वामस्य दक्षिणे दक्षिणस्य च ।

कुर्यात् प्रयत्नं ज्येतनृत्तसिद्धान्तलक्षणम् ॥ २४६ ॥

यतो डस्तस्ततो दृष्टिर्यतो दृष्टिस्ततो मनः ।

यतो मनस्ततो भावो यतो भावस्ततो रसः ॥ २४७ ॥

नृत्तडस्तः -

पताकास्वस्तिकाप्यश्च डोलाडस्तस्तथाञ्जलिः ।

कटकवर्धनश्चैव शकटः पाशकीलकौ ॥ २४८ ॥

कपित्थः शिभरः कुर्मो लंसास्यश्चालपद्मकः ।

त्रयोदशैते डस्ताः स्युर्नृत्तस्याप्युपयोगिनः ॥ २४९ ॥

नवत्राडस्तः -

सूर्यडस्तः -

अंसोपकण्ठे डस्ताभ्यामलपद्मकपित्थकः ।

धृतो यद्वि करो ज्येष दिवाकरकरः स्मृतः ॥ २५० ॥

यन्द्रडस्तः -

अलपद्मो वामडस्ते दक्षिणे च पतातिका ।

निशाकरकरः प्रोक्तो भरतागमदर्शिभिः ॥ २५१ ॥

कुञ्जलस्तः -

वामे करे तु सूची स्थान्मुष्टिःस्तस्तु दक्षिणे ।

धृतश्चेन्नाट्यशास्त्रज्ञैरङ्गारककरः स्मृतः ॥ २५२ ॥

बुधलस्तः -

तिर्यग्वामे य मुष्टिः स्याद्दक्षिणे य पताडिका ।

बुधग्रलकरः प्रोक्तो भरतागमवेदिभिः ॥ २५३ ॥

गुरुलस्तः -

लस्ताभ्यां शिभरं धृत्वा यज्ञसूत्रस्य दर्शनम् ।

ऋषिब्राह्मणलस्तोऽयं गुरोश्चापि प्रकीर्तितः ॥ २५४ ॥

शुक्रलस्तः -

वामोऽयंभागे मुष्टिः स्यादधस्ताद्दक्षिणे तथा ।

शुक्रग्रलकरः प्रोक्तो भरतागमवेदिभिः ॥ २५५ ॥

शनिलस्तः -

वामे करे तु शिभरस्त्रिशूलो दक्षिणे करे ।

शनैश्चरकरः प्रोक्तो भरतागमकोविदैः ॥ २५६ ॥

राहुलस्तः -

सर्पशीर्षां वामकरे सूची स्याद्दक्षिणे करे ।

राहुग्रलकरः प्रोक्तो नाट्यविद्याधिपैर्जनैः ॥ २५७ ॥

केतुलस्तः -

वामे करे तु सूची स्याद्दक्षिणे तु पताडिका ।

केतुग्रलकरः प्रोक्तो भरतागमदर्शिभिः ॥ २५८ ॥

पादभेदाः -

वक्ष्यते पादभेदानां लक्षणं पूर्वसम्मतम् ।

मण्डलत्वलवने चैव भ्रमरी पादचारिका ॥ २५९ ॥

यतुर्धा पादभेदाः स्युस्तेषां लक्षणमुच्यते ।

मण्डलभेदाः -

स्थानकं यायतालीढं त्रेङ्गणप्ररितानि च ॥ २६० ॥

प्रत्यालीढं अस्तिकं च मोटितं समसूचिका ।

पार्श्वसूचीति च दश मण्डलानीरितानील ॥ २६१ ॥

स्थानकमण्डलं -

कटिं स्पृष्ट्वाऽर्धयन्द्राप्यपाणिभ्यां समपादतः ।
समरेभतया तिष्ठेत् तत् स्यात् स्थानकमण्डलम् ॥ २६२ ॥

आयतमण्डलं -

वितस्त्यन्तरितौ पादौ कृत्वा तु यतुरन्नकौ ।
तिर्यङ् कुञ्चितजानुभ्यां स्थितिरायतमण्डलम् ॥ २६३ ॥

आलीढमण्डलं -

दक्षिणाङ्ग्रेश्च पुरतः वितस्त्रितयान्तरम् ।
विन्यसेद् वामपादं य शिभरं वामपाणिना ॥ २६४ ॥

कटकामुण्डस्तश्च दक्षिणेन धृतो यदि ।
आलीढमण्डलमिति विख्यातं भरतादिभिः ॥ २६५ ॥

प्रत्यालीढमण्डलं -

आलीढस्य विपर्यासात् प्रत्यालीढाप्यमण्डलम् ।

प्रेङ्गुणमण्डलं -

प्रसृत्यैकपदं पार्श्वे पाष्णिदिशस्य पादतः ॥ २६६ ॥

स्थित्वाऽन्ते कुर्मण्डस्तेन स्थितिः प्रङ्गुणमण्डलम् ।

प्रेरितमण्डलं -

सन्ताड्यैकं पदं पार्श्वे वितस्त्रितयान्तरम् ॥ २६७ ॥

तिर्यङ् कुञ्चितजानुभ्यां स्थित्वाऽथ शिभरं करम् ।

विधाय वक्ष्यस्थन्येन प्रसृता य पताडिका ॥ २६८ ॥

प्रदशचिदिदं तज्ज्ञाः प्रेरितं मण्डलं जगुः ।

स्वस्तिकमण्डलं -

दक्षिणोत्तरतः कुर्यात् पादे पादं करे करम् ॥ २६९ ॥

व्यात्यासेन तदा प्रोक्तं स्वस्तिकं नाम मण्डलम् ।

मोटितमण्डलं -

प्रपदाभ्यां भुवि स्थित्वा जानुयुग्मेन संस्पृशेत् ॥ २७० ॥

कमाद् भूतलमेकैकं त्रिपताककरद्वयम् ।

कृत्वा तन्मोटितं नाम मण्डलं कथितं भुवैः ॥ २७१ ॥

समस्यूमीमण्डलं -

पादाग्राभ्यां यं जानुभ्यां भूतलं संस्पृशेद्यदि ।
माण्डलं समसूचीति कथितं पूर्वसूरिभिः ॥ २७२ ॥

पार्श्वसूचीमाण्डलम् –
स्थित्वा पादाग्रयुग्मेण जानुनैकेन पार्श्वतः ।
संस्पृशेद् भूतलं पार्श्वं सूचीमाण्डलमीरितम् ॥ २७३ ॥

स्थानकभेदाः –
पादविन्यासभेदेन स्थानकं षड्विधं भवेत् ।
समपादं त्रैकपादं नागबन्धस्ततः परम् ॥ २७४ ॥

अैन्द्रं यं गारुडं यैव ब्रह्मस्थानमिति क्मात् ।
समपादस्थानं –
स्थितिः समाभ्यां पादाभ्यां समपादमिति स्मृतम् ॥ २७५ ॥

विनियोगः –
पुष्पाञ्जलौ देवद्वेषे समपादं नियुज्यते ।
त्रैकपादस्थानं –
जन्वाश्रित्य पदैकेन स्थितिः स्यादत्रैकपादकम् ॥ २७६ ॥

विनियोगः –
त्रैकपादं त्वेदं स्थानं निश्चले तपसि स्थितम् ।
नागबन्धस्थानं –
पादं पादेन संवेष्ट्य तथा पाणिं यं पाणिना ॥ २७७ ॥

स्थितिः स्यान्नागबन्धाप्या नागबन्धे प्रयुज्यते ।
अैन्द्रकस्थानं –
पादमेकं समाकुञ्च्य स्थित्वाऽन्यपदजानुनी ॥ २७८ ॥

उत्तानिते करं न्यस्य स्थितिरैन्द्रमितीरितम् ।
विनियोगः –
वासवे राजभावे यं स्थानमैन्द्रं नियुज्यते ॥ २७९ ॥

गारुडस्थानकं –
आलीढमाण्डले पश्चाद्यथ जानुतलं भुवि ।
संस्थाप्य पाणिद्युग्मेन वलनं विरलमाण्डलम् (?) ॥ २८० ॥

स्थितिस्तु गारुडस्थानं गारुडे विनियुज्यते ।

ब्रह्मस्थानं -

जानुपरि पदं न्यस्य पदस्थोपरि जानु य ॥ २८१ ॥

स्थितं यदि भवेद् ब्राह्मं जपादिषु नियुज्यते ।

उत्प्लवनभेदाः -

अथोत्प्लवनभेदानां लक्षणं परिक्थ्यते ॥ २८२ ॥

अलगं कर्तरी वाऽश्वोऽत्प्लवनं मोटितं तथा ।

कृपालगमिति ज्ञातां पञ्चधोत्प्लवनं बुधैः ॥ २८३ ॥

अलगोत्प्लवनं -

उत्प्लुत्य पार्श्वयुगलं कटिदेशे तु विन्यसेत् ।

अध्वा कराभ्यां शिप्यरौ अलगोत्प्लवनं भवेत् ॥ २८४ ॥

उत्प्लवनकर्तरी -

उत्प्लुत्य प्रपदैः सव्यपादस्यैकस्य पृष्ठतः ।

कर्तरी विन्यसेदेषा स्यादुत्प्लवनकर्तरी ॥ २८५ ॥

अधोमुष्पं य शिभरं कटौ उस्तं न्यसेद्विड ।

अश्वोत्प्लवनं -

पुरः पादं समुत्प्लुत्य पश्चात्पादं नियोजयेत् ॥ २८६ ॥

करौ तु त्रिपताभ्यौ कृत्वाऽश्वोत्प्लवनं भवेत् ।

मोटितोत्प्लवनं -

पर्यायपार्श्वोत्प्लवनं कर्तरीव तु मोटिता ॥ २८७ ॥

त्रिपताके य करयोः कृत्वा शश्वत्प्रकाशनात् ।

कृपालगोत्प्लवनं -

पाष्णिमिडैकपादस्य कटौ पर्यायतो न्यसेत् ॥ २८८ ॥

अर्धयन्द्रकलामध्ये न्यस्तमन्यत् कृपालगम् ।

भ्रमरीलक्षणं -

भ्रमर्या लक्षणा-न्ध्र वक्ष्ये लक्षणाभेदतः ॥ २८९ ॥

उत्प्लुतभ्रमरी यङ्गभ्रमरी गरुडाभिधा ।

तथैकपादभ्रमरी कुञ्चितभ्रमरी तथा ॥ २९० ॥

आकाशभ्रमरी यैव तथाङ्गभ्रमरीति य ।

भ्रमर्यः सप्त विज्ञेया नाट्यशास्त्रविशारदैः ॥ २९१ ॥

उत्प्लुभ्रमरी -

स्थित्वा समाभ्यां पादाभ्यामुत्प्लुत्य भ्रामयेद्यदि ।
सर्वाङ्गमन्तराले स्यादुत्प्लुतभ्रमरी त्वसौ ॥ २८२ ॥

चक्रभ्रमरी -

भुवि पादौ मुहुः कर्षस्त्रिपताकौ करौ वडन् ।
चक्रवद् भ्रमते यत्र सा चक्रभ्रमरी भवेत् ॥ २८३ ॥

गरुडभ्रमरी -

तिर्यङ् प्रसार्यैकपादं पश्चाज्जानु भुवि क्षिपेत् ।
सम्यङ् प्रसार्य बाहू द्वौ भ्रामयेद् गरुडो भवेत् ॥ २८४ ॥

ऐकपादभ्रमरी -

भ्रामयेदकमेकेन पादं पादेन सत्वरम् ।
सा त्वेकपादभ्रमरी भवेदिति विनिश्चिता ॥ २८५ ॥

कुञ्चितभ्रमरी -

निकुञ्च्य जानुभ्रमणं कुञ्चितभ्रमरी भवेत् ।

आकाशभ्रमरी -

उत्प्लुत्य पादौ विरलौ कृत्वा पादौ प्रसार्य च ॥ २८६ ॥

भ्रामयेत् सकलं गात्रमाकाशभ्रमरी भवेत् ।

अङ्गभ्रमरी -

वितस्त्यन्तरितौ पादौ कृत्वाङ्गभ्रमणं तथा ॥ २८७ ॥

तिठेद् यदि भवेदङ्गभ्रमरी भरतोद्विता ।

चारिभेदाः -

अथात्र चारिभेदानां लक्षणं कथ्यते मया ॥ २८८ ॥

आदौ तु यलनं प्रोक्तं पश्चाच्चङ्कमणं तथा ।

सराणं वेगिनी यैव कुट्टनं च ततः परम् ॥ २८९ ॥

लुठितं लोलितं यैव ततो विषमसञ्चरः ।

चारिभेदा अभी अष्टौ प्रोक्ता भरतवेदिभिः ॥ ३०० ॥

यलनचारि -

स्वस्थानात् स्वस्य पादस्य यलनाच्चयलनं भवेत् ।

यङ्कमणं -

पाद्योर्भाष्यपाश्चात्त्यामुत्क्षिप्योत्क्षिप्य यत्नतः ॥ ३०१ ॥

गतिर्भवेच्चयङ्कमणं वर्णितं नाट्यकोविदैः ।

सराणं -

यलनं तु जलूकावटकेनान्यस्य पाष्णिना ॥ ३०२ ॥

तिर्यगाकर्षयेद् भूमिं कराभ्यां तु पताकिडे ।

धृत्वा य गमनं यत्तु सराणं तदुदीरितम् ॥ ३०३ ॥

वेगिनी -

पाष्णिना वा पदात्रेण द्रुतं गत्या तु यालनम् ।

कराभ्यां यालपद्मे य त्रिपताके यथाङ्कमम् ॥ ३०४ ॥

धृत्वा नटेद् यद्दि भवेद् वेगवत्त्वेन वेगिनी ।

कुट्टनं -

पाष्णिना वा पदात्रेण समस्तेन तलेन वा ॥ ३०५ ॥

यत्ताडनं भूतलस्य कुट्टनं तदुदीरितम् ।

लुठितं -

स्वस्तिकस्थितिपादात्रे कुट्टनाल्लुठितं भवेत् ॥ ३०६ ॥

ओलित -

पूर्ववत् कुट्टनं कृत्वा मन्दं मन्दमतः परम् ।

अस्पृष्टभूमेः पादस्य यालनं लोलितं भवेत् ॥ ३०७ ॥

विषमसञ्चरः -

वेष्टयित्वा दक्षिणेन वामं वामेन दक्षिणम् ।

ङ्गमेण पादं विन्यस्य भवेद् विषमसञ्चरः ॥ ३०८ ॥

गतिभेदाः -

अथात्र गतिभेदानां लक्षणं वक्ष्यते ङ्कमात् ।

उंसी मयूरी य मृगी गजलीला तुरङ्गिणी ॥ ३०९ ॥

सिंही भुजङ्गी माण्डूकी गतिर्वीरा य मानवी ।

दशैता गतयो ज्ञेया नाट्यशास्त्रविशारदैः ॥ ३१० ॥

उंसीगतिः -

परिवर्त्य तनुं पार्श्वं वितस्त्यन्तरितं शनैः ।

अेकैकं तत् पदं न्यस्य कपित्थं करयोर्वडम् ॥ ३११ ॥

डंसवद्गमनं यत्तु सा डंसी गतिरीरिता ।

मयूरीगतिः -

प्रपदाभ्यां भूवि स्थित्वा कपित्थं करयोर्वडम् ॥ ३१२ ॥

अेकैकजानुयलनान्मयूरी गतिरीरिता ।

मृगीगतिः -

मृगवद् गमनं वेगात् त्रिपताककरो वडम् ॥ ३१३ ॥

पुरतः पार्श्वयोश्चैव यानं मृगगतिर्भवेत् ।

गजलीलागतिः -

पार्श्वयोस्तु पताकाभ्यां कराभ्यां विचरंस्ततः ॥ ३१४ ॥

समपादगतिर्मन्दं गजलीलेति विश्रुता ।

तुरङ्गिणीगतिः -

उत्क्षिप्य दक्षिणं पदमुल्लङ्घ्य य मुहुर्मुहुः ॥ ३१५ ॥

वामेण शिभरं धृत्वा दक्षिणेन पताडिकाम् ।

तुरङ्गिणी गतिः प्रोक्ता नृत्तशास्त्रविशारदैः ॥ ३१६ ॥

सिंङीगतिः -

पादाभ्यां भूवि स्थित्वा पुर उत्प्लुत्य वेगतः ।

कराभ्यां शिभरं धृत्वा यानं सिंङगतिर्भवेत् ॥ ३१७ ॥

भुजङ्गीगतिः -

त्रिपताककरो धृत्वा पार्श्वयोरुभयोरपि ।

पूर्ववद्गमनं यत्तु सा भुजङ्गी गतिर्भवेत् ॥ ३१८ ॥

मण्डूकीगतिः -

कराभ्यां शिभरं धृत्वा डिञ्चित् सिंङीसमा गतिः ।

मण्डूकी गतिरित्येषा प्रसिद्धा भरतागमे ॥ ३१९ ॥

वीरागतिः -

वामे तु शिभरं धृत्वा दक्षिणेन पताडिका ।

दूराद्गमनं यत्तु वीरा गतिरुदीरिता ॥ ३२० ॥

मानवीगतिः -

मण्डलाकारवद् भ्रान्त्या समागत्य मुहुर्मुहुः ।

वामं करं न्यस्य कटौ दक्षिणे कटकामुष्णम् ॥ ३२१ ॥

मानवी गतिरित्येषा प्रसिद्धा पूर्वसूरिभिः ।

मण्डलानि प्रयुक्तानि तवैवोत्पन्नानि य ॥ ३२२ ॥

भ्रमर्यश्चैव सार्यश्च गतयश्च परस्परम् ।

अेकैकभेदसम्भन्धादनन्तानि भवन्ति हि ॥ ३२६ ॥

अेताश्च नर्तनविधौ शास्त्रतः सम्प्रदायतः ।

सतामनुग्रहेणैव विज्ञा यौ नान्यथा भुवि ॥ ३२४ ॥

उपरिष्ठाद्बृहतांशः केवलं अेम-आभ्यात-

पुस्तके मण्डलभेदेभ्यः प्रागधिको दृश्यते ।

अर्थ अष्टरसाः -

शृङ्गारवीरकरुणाद्भुतलास्यभयानकाः ।

भीमत्सरीद्रो य रसा शृङ्गारः शुचिरुज्ज्वलः ॥

अवस्थाभेदाः -

श्रुत्यक्षिप्रीतिहृत्सङ्गाः सङ्कुल्यो जगदस्तथा ।

तनुता यापि विषयनिवृत्तिश्चात्रपा तथा ॥

मोडो मूर्छा य मरणमित्यवस्थाः प्रपञ्चताः ।

यक्षुःप्रीतिश्च चिन्ता य सङ्कुल्यो गुणकीर्तनम् ॥

डियाद्रेषश्च तापश्च लज्जाल्यागस्ततः परम् ।

उन्मादमूर्छामृतय इत्यवस्था स्मृताः परैः ॥

नयनैर्जनयेद् भावं भावात् स्पर्शा समाचरेत् ।

स्पर्शनं द्रवमुत्पाद्य रतिं पश्चात् समाचरेत् ॥

चिन्ता -

किं करिष्यति किं ध्यायेत् क्वास्ते किं वञ्चि भाभिनी ।

इतीव मानसोत्पन्ना सा चिन्ता परिकीर्तिता ॥

सङ्कुल्यः -

यामि तामरविन्दार्क्षीं पिवाभ्यधरपल्लवम् ।

रमामि नितरां सार्धं तथेति सुदृढं पुनः ॥

तां विना न हि ज्जुवामि सैव मे परमं धनम् ।

धतः परं सा शरणाभिति सङ्कल्प धरितः ॥

गुणकीर्तनं -

अेषा मौलिविभूषणं मृगदृशामेषा परं ज्वनं
तां त्यक्त्वा न हि किञ्चिदस्ति शरणं यूनां रसोल्लासिनी ।
सा भूषा भुवनस्य किम्पुनरियं वाया परं ज्वन-
मित्येवं प्रतिभाति या गुणानुतिः स्त्रीपुम्प्रभेदेऽपि सा ॥

द्विधाद्वेषः -

गच्छ गच्छसि येतां तो नाहं कान्ता न मे पतिः ।
त्वं येति कथनं यत्र कथनं द्वेष उच्यते ॥

तापः -

किं करोति सुमास्त्रो मां पञ्चभिर्बाणसञ्चयैः ।
तपत्यनन्तरं गात्रं तापोऽसौ परिकीर्तितः ॥

लज्जात्यागः -

दोष्यां समाश्लिष्य पयोधरौ तौ प्रयुम्ब्य बिम्बाधरमायताक्ष्याः ।
सुभेन सुमः शयने निशायामुद्बोधितोऽहं चरणायुधेन ॥

उन्मादः -

चित्रे लिपितमालोक्ष्य नायकं कञ्चनाङ्गना ।
परिरम्य दृढं दोष्यां युयुम्भे गण्डयोरमुम् ॥

मूर्छा -

यत्राङ्गनाया वैकल्यं पञ्चप्राणनिरोधनम् ।
असङ्गा याममात्रं सा मूर्छा वान्या मृतिर्न हि ॥

धति श्रीनन्दिकेश्वरविरचितं अभिनयदर्पणं समाप्तम् ।

Encoded by Ryan Armstrong ryanarm at gmail.com

Proofread by Ryan Armstrong, Krithi Durbaka

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

